

Список використаних джерел:

1. Законопроект «Про лобювання в Україні» № 3188 від 13.04.1999 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?skl=4&pf3516=3188.
2. Законопроект «Про правовий статус груп об'єднаних спільними інтересами (лобістських груп) у Верховній Раді України» від 03.11.1999 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – lobbying.com.ua/zakonoproekty/sahno.rtf.
3. Законопроект «Про діяльність лобістів у Верховній Раді України» № 8429 від 09.11.2005 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – lobbying.com.ua/zakonoproekty/gryniv.rtf.
4. Законопроект «Про регулювання лобістської діяльності в Україні» № 7269 від 20.10.2010 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – <https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CBsQFjAAahUKEwjQ6qvp9-rIAhUG1XIKHXY4Bu8&url=http%3A%2F%2Fw1.c1.rada.gov.ua%2Fpls%2Fzweb2%2Fwebproc34%3Fid%3D%26pf3511%3D38796%26pf35401%3D175169&usg=AFQjCNEWZXcn6jyJBiG5kyJORfhLUodjTg>.
5. Висновок на проект Закону України «Про регулювання лобістської діяльності в Україні» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lobbying.in.ua/VRU_law_committee_resolution.
6. Манжул К. В. Лобізм у законотворчій діяльності України / К. В. Манжул // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2005. – № 11.

Клим Т.А.

студентка,

Науковий керівник: Юринець Ю.Л.

кандидат юридичних наук, доцент,

Національний авіаційний університет

АСПЕКТИ СУДОВОЇ РЕФОРМИ

Судова система України висвітлює особливості організації судової влади у нашій державі, відповідає рівню соціально – економічного розвитку, пануючим у суспільстві поглядам на місце суду в системі механізмів державної влади, накопиченому досвіду і певним традиціям.

Судова система України становить сукупність усіх судів держави, оснований на єдиних засадах організації і діяльності, що здійснюють судову владу.

Цілковито обґрунтованою є запропонована система судів, що складається з місцевих, апеляційних, вищих (касаційних) судів, а також Верховного Суду, якому відводиться роль забезпечення єдності судової практики в Україні. Такий підхід сприятиме фаховості і поглибленню спеціалізації суддів, що позитивно впливатиме на якість правосуддя.

Відповідно до адміністративно-територіального устрою судову систему України поділено на ланки. Поняття «ланка судової системи» пов'язане з компетенцією кожного конкретного судового органу. Суди, які належать до певної ланки судової системи, мають однакову предметну компетенцію, ті самі функції і здебільшого розташовані в межах територіальних одиниць, прирівняних одна до одної за адміністративним поділом.

Отже, судову систему України утворюють Конституційний Суд України та суди загальної юрисдикції. Останні у свою чергу складаються з загальних та спеціалізованих судів [3, ст. 401].

Відповідно до ст. 124. Конституції України, ст. 3 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – ЗУ «Про судоустрій і статус суддів») – судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції.

Відповідно до ст. 147. Конституції України – Конституційний Суд України є єдиним органом конституційної юрисдикції в Україні.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України і дає офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Відповідно до ст. 125. Конституції України – система судів загальної юрисдикції в Україні будується за принципами територіальності і спеціалізації.

Найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції є Верховний Суд України.

Вищими судовими органами спеціалізованих судів є відповідні вищі суди.

Відповідно до закону діють апеляційні та місцеві суди.

Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Відповідно до ст. 17 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів» – система судів загальної юрисдикції будується за принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності.

Систему судів загальної юрисдикції складають:

- 1) місцеві суди;
- 2) апеляційні суди;
- 3) вищі спеціалізовані суди;
- 4) Верховний Суд України .

Побудова судової системи має відбуватися перш за все з огляду на повернення довіри суспільства до судів, забезпечення високої професійної кваліфікації суддів, чесності та принциповості при вирішенні справ, незалежності у прийнятті рішень, без неналежного втручання в професійну діяльність судді, забезпечувати доступність до правосуддя, швидкого вирішення справи по суті й оперативного виконання судового рішення. Суттєвим фактором ефективності правосуддя є система підвищення фаховості не тільки суддів, а й прокурорів, адвокатів, яка має відповідати принципу постійного навчання юриста протягом життя та найсучаснішим освітнім технологіям, включаючи широке застосування дистанційних методик у вдосконаленні професійних знань. Вирішення цих завдань потребує створення сучасної системи спеціалізованих вузів для підготовки та постійного підвищення кваліфікації суддів, прокурорів, адвокатів [3, ст. 420].

Отже, Українські суди повинні підвищувати свій професійний рівень та покращувати якість здійснення правосуддя шляхом впровадження сучасних технологій. Судова влада України повинна створити і підтримувати систему відповідності високим стандартам нарівні із кращими світовими практиками.

Список використаних джерел :

1. Конституція України від 28 червня 1996 р.: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 15 травня 2014 р.: (ОФІЦ.ТЕКСТ). – К.: ПАЛІВОДА А.В., 2014. – 56 с. – (Закон України).
2. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 01.04.2015 р.: прийнятий від 07.07.2010 р.
3. Совгіря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. / О.В.Совгіря, Н.Г.Шукліна. – 2-ге вид., перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 544 с.